

Alex og vinmaðurin, Premier League-dómarin Robert Madley

er tann stóri munurin á verumátanum hjá Brasilnarum og føroyingum, men á summum økjum er tó munur á.

- Tað er munur á tí figgjárliga. Her fer man ikki í ein handil at venda tingum og hugsa, at tað er ov dýrt. Her tekur man tað, man skal hava. Í Brasil er tað vanligt at hava ein langan lista og roknimaskinu við sær, sigur hann og heldur fram:

- Mamma mín kann gott blíva ill, tí hon ikki skilir seg inn á at eg havi brúkt pengar upp á eitt ella annað.

Óg so er tað sjálvandi eisini veðrið.

- Eg eri vanur við at ganga í sandalum, shortsi og toppi, kanska serliga enntá uttan topp, og her krevst at man hevur stóran jakka og tjúkkar hosir. Tað var ikki lætt at broyta tann lívsstílin. Í Brasil fer man eisini bara út at sparka, um man hevur hug, men her má man hyggja eftir veðrinum fyrst, sigur Alex.

Hann viðgongur, at hann onkuntíð hugsar um hvussu tað hevði verið at flutt heim til Brasil aftur, men at hann hevur familju, vinir og arbeiði í Føroyum, at tað er her, at lívið hjá honum er beint nú.

Alex og familjan ferðast til Brasil annaðhvørt ár, men sjálvur ferðast Alex eitt sindur oftari heim. Hann fer ein túr heim í januar, og í desember næsta ár fer alt húskið.

Ítróttur

Araçatuba.

- Eg spældi við næst- ella triðbesta liðnum hjá ÍF, men so spældi eg nakrar dystir við besta liðnum tað eina árið. Eg gavst aftur og spældi so ikki eina tíð, sigur Alex.

Í 2010 varð flogbóltsfelagið á Toftum, Ternan, sett á stovn, og her var Alex stovnari saman við Katrin Olsen, Helen Jacobsen og Herman Jacobsen.

Alex varð valdur sum formaður, og tvey ár seinni vaks felagið seg somikið stórt, at hann ikki hevði orkuna at vera formaður, venjari og spælari hvørt um annað umframt dómingina, arbeiði og familju.

Hann valdi at leggja frá sær sum formaður, men hann spælir framvegis við liðnum, sum í dag er í bestu deildini og hevur landsliðsleikararnar Trygva Hansen og Bárð Jacobsen í hópnum.

- Vit hava eitt gott og blandað lið. Higar til hava vit spælt upp ímóti teimum bestu liðunum, so eg haldi tað er góður møguleiki fyri at liðið verður enn betri, heldur Alex um liðið hjá Ternuni, sum í løtuni er á triðja plássi í meistaraeildini og hevur spælt seg í hálvfinaluna í steypakappingini.

Umframt vanligu flogbóltn, so hevur Alex eisini umboðað Føroyar í strandarflogbóltni. Hetta var á Bermuda í 2013, har hann og liðfelagin Jens Heri Mortensen vunnu ein dyst.

Harumframt hevur Alex eisini spælt á higartil einasta føroyska landsliðnum í futsal, ið er eitt slag av innandura fótíbólti. Hendan kappingin var í Grønlandi á vetri 2013, har hann og Jens Erik Rasmussen stóðu á odda fyri liðnum, sum spældi trýggjar dystir ímóti grønlenska landsliðnum. Føroyar vann fyrsta dystin 8-6, men tapti síðani hinar báðar.

Føroysk dómarakvartett í Champions League

Barndómsheimið hjá Alex í Brasília

Døming

Í dag er Alex helst best kendur sum dómari í Effodeildini. Leiðin hjá honum byrjaði í smáum longu stutt eftir at hann kom til Føroya.

- Eg plagdi at fara við Rúna Gaardbo sum hjálpar-dómari, men fyri eini 10 árum síðani fór eg á dómaraskeið og byrjaði sjálvur at døma, greiðir Alex frá, sum byrjaði við at døma í 2. deild hjá monnum og 1. deild hjá kvinnum.

- At byrja við var tað fyri stuttleikar og fyri at fáa eitt sindur av lummapengum, men mær byrjaði at dáma tað betur og betur, og upp á

skuldi taka eina deild í senn, sigur hann.

Hann vann seg upp á næsta stig og fekk sín fyrsta dyst í næstbestu deildini í 2009.

- Eg minnst enn eygleiðingina frá tí dystinum, har eygleiðarin skrivaði, at her var møgulega ein dómari fyri framtíðina, sigur Alex.

Síðani gingu tvey ár til hann kom upp á hægsta stig-ið, og 23. mei 2011 dømde hann sín fyrsta dyst í Effodeildini.

- Eg var kanska ikki heilt, heilt góður, men eg var stabilur, og tað gekk ongantíð skeiva vegin, sigur Alex, sum fekk 11 dystir fyrsta árið og 15 dystir annað árið, men í fjør

» - Eg eri vanur við at ganga í sandalum, shortsi og toppi, kanska serliga enntá uttan topp, og her krevst at man hevur stóran jakka og tjúkkar hosir

ein máta eri eg eisini perfekt-ionist og vildi gera tað so gott sum møguligt. Eg fann út av, at har var okkurt at fara eftir. Eg hugsaði ongantíð Effodeildina, men bara at eg

av álvara fekk sítt gjøgnum-brot í dómingini. Hann varð nevniliga útnevndur sum FIFA-dómari og fær nú javnan altjóða uppgávar.

Alex viðgongur, at hann var eitt sindur heppin, tá ið hann varð útnevndur sum FIFA-dómari. Dagfinn Forná, sum áður hevur verið tilnevndur, var givin, meðan Ransin N. Djurhuus, sum eisini hevur verið tilnevndur, var skaddur. Tí varð Alex tilnevndur í september í fjør, og í desember varð hann útnevndur.

Fyrsta uppgáva hansara var ein mini-kapping ímillum U17-landslið, men stutt eftir fekk hann boð um at døma Champions League-undandyst ímillum Santa Coloma úr Andorra og Alashkert úr Armenia. Herfyri var aftur Champions League á skránni, tó í U19, har hann leiddi dystin ímillum stórfelgini Manchester City og

FC Barcelona.

- Allir dystirnir hava gingið ordiliga væl, og eg havi fingið góðar afturmeldingar, so nú er bara at arbeiða víðari, sigur Alex, sum fyri tveimum vikum síðani varð afturvaldur sum FIFA-dómari.

Tað er nevniliga ikki nakað vart heiti at vera FIFA-dómari. Hann er uttanlands til skeiðir og royndir, og fyrr í ár rann hann 21,7 í bip-test í Sveis. Hetta var meira enn eitt nú ein Bundesliga-dómari kláraði í somu royndini.

Á skeiðum uttanlands hittir Alex javnan kendar menn innan dómarayrkið. Eitt nú kunnu nevast Pierluigi Collina og Nikola Rizzoli, umframt at hann er blivin góður vinmaður við Premier League-dómaran Robert Madley, sum fyri góðari viku síðani dømde stórdystin ímillum Manchester United og Tottenham.

Hóast tað stundum kann vera rokaligt at vera dómari, so dámar Alex væl at døma.

- Tað er ein góð kensla, tá ið man hevur gjørt okkurt rætt og fær rós fyri at hava tikið eina stóra og rætta avgerð, heldur Alex.

- Men tað kann eisini vera trupult. Tað snýr seg um at vera sálarliga sterkur og at fyrireika seg væl – at kenna liðini, hvussu tey spæla og at fyribyrja trupulleikum. Feilir koma altíð at henda fyrr ella seinni. Tað er at koma víðari frá teimum og ikki hugsa um teir, serliga ikki í dystinum, tí onkuntíð kemur tú at hanga upp á tað, og so blívur tað bara enn verri. Tað snýr seg um at læra av feilunum og spyrja seg sjálvum "hví hendi hatta?", sigur Alex Troleis at enda.

albinus@sosialurin.fo